

Libhošťský zpravodaj

Ročník IX. číslo 4 – Duben 2007

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Pozvání na tradiční Velikonoční výstavu v Libhošti,

kteřá se uskuteční v trámovém sále libhošťského fojtství v době **od čtvrtku 5. do úterý 10. dubna.**

Na jejím uspořádání spojily své síly květinářství Petry a Veroniky Blažkových a paní Zdeňka Hanzelková za spolupráce osvětové besedy, zahrádkářů a včelařů.

Návštěvníci výstavy budou moci obdivovat tradiční lidové výrobky jako jsou kraslice, velikonoční pečivo a výrobky z perníku. To vše bude doplněno ukázkami květinové vazby jak ze suchých, tak i živých květů. Součástí aranžmá budou také užitkové předměty, používané v kuchyních a venkovských hospodářstvích, které se v obci zachovaly po našich předcích. Prostor k prezentaci své dovednosti dostane i nejmladší generace – žáci základní a mateřské školy v Libhošti a v Sedlnicích. Výstava bude doplněna ukázkami krajkářské tvorby.

Na výstavě bude možno zakoupit kraslice, med, medovinu, zdobené perníčky, jarní cibulovité a jiné květiny, dekorace s použitím suché vazby aj. Návštěvníci mohou také ochutnat nebo si zakoupit výrobky domácí a lidové kuchyně, jako jsou jidáše, plecovníky, beránky a koláče.

Výstava bude slavnostně otevřena ve **čtvrtek 5. dubna 2007 v 17. hod.** a otevřena bude: **v pátek, v pondělí a úterý v době od 10 do 18 hod, sobota a neděle od 9.30 do 19 hodin.**

Vstupné dobrovolné!

OBSAH

Z OBECNÍHO DĚNÍ	1
Pozvání na tradiční Velikonoční výstavu	1
OBSAH	2
OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE	3
Klubovna na Fojtství	3
Zpráva z výroční členské schůze OB	3
Vítání občánků	4
OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	4
INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN	4
Nový stavební zákon v praxi	4
Pozor – výměna řidičských průkazů	6
Ekologická likvidace autovraků	6
Z HISTORIE OBCE	8
Rok 1959 – krize zemědělského družstva	8
Jak to tenkrát doopravdy bylo?	18
KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ	20
Co nového v naší knihovně	20
Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích	21
ZPRÁVY ZE ŠKOL	25
Zprávy ze základní školy	25
Karneval na ledě	25
ZE SPOLKOVÉHO ŽIVOTA	26
Senioři v Libhošti si připomenuli MDŽ	26
Z POLICEJNÍHO SERVISU	26
SPOLEČENSKÉ OKÉNKO	28
KAM ZA KULTUROU	29
Beskydské divadlo Nový Jičín	29
INZERCE	31

OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE

Klubovna na Fojtství

Na výroční schůzi občanského sdružení Osvětová Beseda dne 4.3.2007 byl projednán a schválen návrh na **účinnější využívání klubovny osvětové Besedy na Fojtství**. Od 1. května budou mít i občané možnost tuto klubovnu využívat pro své **soukromé akce**, při dodržení níže uvedených pravidel. Vybavení místnosti nábytkem OB je pro větší akci nedostatečné, zájemci si budou muset potřebné stoly a židle zajistit sami. Předání a zpětné přebírání klubovny se bude provádět osobně dle seznamu inventáře.

Přednost při využívání mají :

1. **akce Osvětové Besedy** (schůze, zkoušky, příprava exponátů na výstavy, apod.)
2. **akce jiných zájmových organizací v obci** (schůze, školení apod.)
3. **soukromé akce občanů**

Rezervace klubovny pro soukromé akce se budou přijímat **max. 4 týdny dopředu**, aby se předešlo kolizi s akcemi společenských organizací. Apelujeme tímto na libhošťské organizace, které mají zájem na využívání klubovny, aby si své pravidelně se opakující akce (výbor.schůze) naplánovaly dopředu a tím se mohla vytvořit základní kostra plánu využívání klubovny.

Rezervace budou přijímány buď osobně nebo telefonicky u těchto kontaktních osob: **Rudolf Šindler**, tel. 556 745 654, **Jaroslav Šimíček**, tel. 605 253 486 nebo e-mailem na adrese klubovna@libhost.cz.

Za OB v Libhošti, Rudolf Šindler

Zpráva z výroční členské schůze OB

V sále na Fojtství se v neděli 4.března 2007 sešli členové Osvětové besedy v Libhošti (OB) na výroční schůzi, s cílem zhodnotit devátý rok existence svého občanského sdružení. Z pozvaných zástupců ostatních spolků a organizací byli přítomni zástupci *Základní organizace Českého svazu zahrádkářů v Libhošti* a zástupci *Osadního výboru v Libhošti*. Na programu schůze bylo vyhodnocení činnosti OB v minulém roce 2006 a plán činnosti na rok 2007. Výkonnou radou OB byla přednesena zpráva inventární komise o stavu majetku OB, zpráva pokladní a zpráva revizní komise. Zprávu o činnosti v roce 2006 přednesl předseda OB Rudolf Šindler. Zástupci jednotlivých odborů OB informovali členskou základnu o rozsahu činnosti jednotlivých odborů v minulém roce a také o plánech na rok 2007. Výše členského

příspěvku zůstala stejná jako v předchozích letech (tj. 100 Kč na člena za rok). Při přípravě plánu na rok 2007 vycházela výkonná rada OB mimo jiného z finančních možností OB. I v této souvislosti byli přítomní členové informováni o výši grantu poskytnutého městem Nový Jičín, který pro rok 2007 zůstal stejný jako v roce předchozím tj. 60 tisíc Kč. O stavu prací na internetových stránkách informoval členy nový šéfredaktor *Libhošťského zpravodaje* Aleš Hána. Plán na rok 2007 v rozsahu navrženém výkonnou radou byl členskou základnou schválen. Jedním z diskutovaných bodů byl i návrh změny ve využívání „klubovny“ na Fojtství (viz. předešlý článek). S přítomnými zástupci *Osadního výboru* byl dohodnut způsob spolupráce na kulturních a společenských akcích v roce 2007. Na závěr byl pro zájemce z řad členstva promítnut filmový dokument *Libhošťská chudačka*.

Za OB v Libhošti, Jaroslav Šimíček

Vítání občánků

Ještě jednou upozorňujeme rodiče, kteří mají zájem zúčastnit se slavnostního aktu přivítání nových občánků, nechť se nejpozději **do 1. května přihlásí u paní Miluše Blažkové, Břehy 469.**

Samotný akt proběhne v **neděli 13. května** v budově Fojtství.

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Osadní výbor v Libhošti děkuje za hojnou účast na veřejné schůzi, které se zúčastnilo přes 180 občanů.

Za OV Libhošť, Lukáš Bém

INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN

Nový stavební zákon v praxi

Od nového roku vstoupil v platnost tolik diskutovaný zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, který nahradil původní stavební zákon (č. 50/1976 Sb.), který platil dlouhých 30 let.

Nový stavební zákon (dále jen „NSZ“) přináší sebou několik podstatných změn a na ty nejvýraznější se v tomto článku zaměříme.

NSZ přináší s sebou řadu nových pojmů, jako např. územní souhlas, územně plánovací informace, kolaudační souhlas, apod. Obecně známé pojmy - např. ohlášení, pak ztratily do jisté míry svůj původní význam.

Pokud zůstaneme právě u ohlášení, tak podle NSZ lze na základě ohlášení realizovat vybrané druhy staveb dle ust. § 104, z nichž asi nejčastěji využívané budou stavby pro bydlení a rekreaci, které budou mít zastavěnou plochu do 150 m² a tyto další parametry - jedno podzemní podlaží o max. hloubce 3 m a nejvýše dvě nadzemní podlaží a podkroví.

V souvislosti s tímto je potřeba upozornit, že k ohlášení stavby např. rodinného domu, který bude splňovat výše uvedené parametry, je nutno doložit spoustu náležitostí jež vyplývají ze samotného NSZ či jeho prováděcích vyhlášek. Rozhodně to není tak, jak si mnozí představovali, že přijdou s malůvkou od ruky na stavební úřad a ten jejich záležitost bezodkladně vyřídí.

Aby to však stavebníci neměli s ohlašováním staveb až tak jednoduché, musí mít před samotným ohlášením vydanou územně plánovací informaci, územní souhlas nebo územní rozhodnutí a to podle druhu stavby.

Další výraznou změnou je povolování užívání staveb, kdy NSZ zavádí pro povolování užívání dokončených staveb jiný režim (oznámení o užívání stavby nebo kolaudační souhlas) než na jaký byli stavebníci zvyklí. Vzhledem k tomu, že NSZ platí 3 měsíce a naprostá většina staveb tak byla povolena podle původního stavebního zákona, upozorňujeme na skutečnost, že stavby pravomocně povoleny do 31.12. 2006 se budou kolaudovat podle původního stavebního zákona.

Za zmínku stojí rovněž stavební a udržovací práce podle ust. § 103 odst. 1 písm. e), h) NSZ jež nevyžadují stavební povolení ani ohlášení a jedná se především o práce, jimiž se nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se užívání stavby ani její vzhled, nejedná se o kulturní památku a práce negativně neovlivní požární bezpečnost, zdraví osob či stabilitu stavby. Do této kategorie bude např. spadat výměna střešní krytiny včetně latí, výměna oken (pozor na bytové domy – stejný rozměr, členění, barva), provedení jader v bytových domech místo původních umakartových z lehkých materiálů (sádkokarton, příčkové tvárnice z pórobetonu), apod.

Ing. Petr Adamec
pracovník stavebního úřadu

Pozor – výměna řidičských průkazů

Vážení spoluobčané,

na základě oznámení z Ministerstva dopravy Vás upozorňujeme na nutnost výměny řidičských průkazů vydaných od 1. července 1964 do 31. prosince 1993. Povinnou výměnu je třeba provést do 31. 12. 2007.

Ke konci roku mohou být z provozních důvodů výměny řidičských průkazů spojeny s velmi dlouhým čekáním ve frontách na úřadech. Nelze opomenout, že řízením vozidla bez platného řidičského průkazu se řidič dopouští dopravního přestupku. Proto, prosím, s výměnou řidičských průkazů za nové neotálejte.

K žádosti o nový řidičský průkaz, si připravte občanský průkaz nebo pas, stávající řidičský průkaz, průkazovou fotografii.

Blíže informace naleznete na úřední desce městského úřadu, webových stránkách města či odboru dopravy a silničního hospodářství MěÚ, Divadelní ul. 1.

Odbor dopravy a silničního hospodářství MěÚ Nový Jičín

Ekologická likvidace autovraků a trvalé vyřazení vozidla z provozu

Ekologická likvidace autovraků se řídí zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů v platném znění a souvisejících právních předpisů, který definuje vybraný autovrak. Vybraným autovrakem jsou vozidla kategorie M1 osobní a N1 dodávkové a malé nákladní do celkové hmotnosti 3 500 kg. Ostatními autovraky jsou motorová vozidla např. motorky, nákladní vozidla, apod.

Poslední vlastník je povinen výše citované autovraky předat k ekologické likvidaci pouze oprávněné osobě, která vlastní souhlas k provozu zařízení pro tuto činnost. V našem regionu má takový souhlas pouze Autovrakoviště v Ženklavě, které je oprávněno k likvidaci 32 světových značek automobilů. V případě, že poslední vlastník předá autovrak jiné než oprávněné osobě - vystavuje se sankci ve výši až 20 000,- Kč.

V souvislosti se změnou vyplývající ze zákona o odpadech byl novelizován zákon 56/2001 o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Novela zákona č. 226/2006 Sb. uvádí „Obecní úřad obce s rozšířenou působností trvale vyřadí vozidlo z registru na žádost jeho vlastníka. Tuto skutečnost vyznačí v technickém průkazu vozidla a v registru

silničních vozidel. Se žádostí o trvalé vyřazení vozidla z registru silničních vozidel předloží vlastník motorového vozidla potvrzení o převzetí autovraku vystavené provozovatelem zařízení ke sběru autovraků podle zvláštního právního předpisů“. Pro trvalé vyřazení motorových vozidel (nutno zdůraznit, že pouze motorových), včetně traktorů a samojízdných pracovních strojů musí být po 1.7.2006 předložen doklad o ekologické likvidaci. U přípojných vozidel postačí pouze čestné prohlášení, že přípojně vozidlo neexistuje a nenachází se na pozemní komunikaci.

Novela zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích upravila rovněž podmínky pro dočasné vyřazení vozidel z provozu (depozit). Novela byla učiněna na základě výrazného nárůstu uložení RZ do depozitu s cílem obejít povinnosti ekologické likvidace. Trvání depozitu bylo upraveno na maximálně 12 měsíců s možností prodloužením o 6 měsíců. Po uplynutí výše uvedené doby je povinen vlastník uvést vozidlo do provozu nebo předložit doklad o ekologické likvidaci vozidla (autovraku).

Postup při ekologické likvidaci a trvalém vyřazení vybraného vozidla kategorie M1 osobní a N1 dodávkové a malé nákladní do celkové hmotnosti 3 500 kg: dle zákona o odpadech jsou sběr a likvidaci povinni zajistit výrobci a dovozci těchto automobilů na vlastní náklady a pro tuto činnost uzavřít smlouvy s osobami oprávněnými ke sběru a likvidaci autovraků. Na základě takto uzavřené smlouvy je povinna oprávněná osoba převzít vozidlo bezúplatně a rovněž bezúplatně vystavit potvrzení o převzetí. Takto uzavřené smlouvy s výrobcí a dovozci vlastní jen minimální počet oprávněných osob v České republice, z toho vyplývá, že ne všechny oprávněné osoby (vrakoviště) mají tuto povinnost. Toto se však vztahuje pouze na kompletní autovraky, které neobsahují části neschválené výrobcem a odpad nemající původ ve vybraném vozidle. Na základě takto předaného vozidla oprávněné osobě obdrží poslední vlastník potvrzení o převzetí autovraku k ekologické likvidaci, se kterým lze vozidlo trvale vyřadit z provozu na dopravním úřadu.

Postup při ekologické likvidaci a trvalém vyřazení ostatních motorových vozidel: ekologická likvidace ostatních vozidel probíhá podobně jako v předešlém odstavci. S tím rozdílem, že tyto vozidla nemá povinnost oprávněná osoba odebírat zdarma. Zde záleží na dohodě předávajícího a oprávněné osoby, a to s ohledem na kategorii vozidla a jeho kompletnosti.

Mgr. Marta Kiššová, odbor životního prostředí,
Ing. Miroslav Maslaňák, odbor dopravy a silničního hospodářství

Z HISTORIE OBCE

Rok 1959 – krize zemědělského družstva

Oldřich Sobek

O tom, co se událo v Libhošti v roce 1959 máme poměrně spolehlivého svědka v obecní kronice, kterou v této době vedl Bohuslav Kolář. Právě v minulém roce se v obci začal rozjíždět obrovský moloch, jakým se ukázal být socialistický způsob hospodaření v zemědělství. V minulých číslech zpravodaje jsme zaznamenali počáteční velký neúspěch, který se projevil ve výsledku hospodaření jednotného zemědělského družstva. Ani následující rok 1959 nepřinesl zlepšení, naopak zhoršení bylo natolik alarmující, že došlo k výměně celého vedení družstva. Mezi hlavními agitátory a zastánci socialistického zemědělství vznikala nespokojenost a urychleně hledali nějaký recept na zlepšení. Jako vždy se především hledali viníci tohoto stavu. Ze šoku se vzpamatoval i samotný Bohuslav Kolář, který bedlivě sledoval a komentoval každý chybný krok vedení družstva. K tomu se ale dostaneme postupně. Každý kalendářní rok začíná přece lednem.

Byl jsem už rok z vojny doma a pracoval jsem u novojičínské správy sinic. Ta se začala zatím velmi nesměle modernizovat, v její činnosti se začala uplatňovat dostupná mechanizace. Místo přestárých cestářů, kteří z připravených hromad často i v nočních hodinách posypávali silnice škvárou, se začaly prosazovat nákladní vozy Š 706. Dvoučlenná posádka vozu házela lopatou škváru do otvoru v podlaze nad vrtulí, která byla umístěna na kardanové hřídeli. Osádky musely být sehrané, pruhy škváry na silnici musely být plynulé, odpočinek neexistoval ani na vteřinu, dokud řidič nedal světlem nebo zvukem smluvené znamení. Dnes už by se za těch pár korun asi nenašel nikdo, kdo by si takto ničil zdraví. Mladých kluků nás bylo na silniční správě jen pár, takže ani já jsem neušel této tvrdé životní zkušenosti.

V to odpoledne **27. ledna** začalo silně mlžit, chvílemi i drobně pršet, předpověď počasí nevěstila nic dobrého, zejména když teplota se pohybovala kolem nuly. Hlavní dispečer se rozhodl povolat posilová vozidla z ČSAD. Jedno z nich jsme obsadili se stejně starým (mladým) kolegou Tondou K. To už se ale vytvářela ledovka. Solení se v té době ještě neznalo. Podle příkazu jsme vyjeli co nejrychleji na jeden z nejdůležitějších úseků – na silnici č. 1/48 směrem na Libhošť. Doprava se téměř zastavila, náš řidič měl štěstí, škváru od nás dvou dostával pravidelně pod zadní kola. Na zastávce U Transformátoru nám už došla škvára, museli jsme se vrátit. V nastávajícím šeru jsme najednou s hrůzou zpozorovali u Leidů, kam se ještě dalo

dohlédnout, srážku linkového autobusu s osobním vozem. Vyšlehly plameny, oheň se rozhořel a my jen bezmocně přihlíželi tragedii. Věděl jsem, že v autobuse jsou školáci a dělníci z továren. Jenže my jsme měli svůj pevný úkol. Ta noc byla pro nás všechny strašně dlouhá a bohužel nebyla za ta dlouhá léta jediná. Bohuslav Kolář v obecní kronice událost zaznamenal následovně:

„Dne 27. ledna o 17. hodině došlo vedle hostince U Leidů **ke srážce mezi sanitním vozem z Brna a autobusem ČSAD**. Bylo náledí a přes silnici přebíhaly děti, takže sanitní vůz náhle zabrzdil, dostal smyk a vklínil se částečně z boku pod autobus. Nárazem se sanitní vůz vznítil a začal hořet. Ve voze byl kromě řidiče důstojník čs. armády a jedna žena. Důstojník utrpěl vážné zranění na hlavě a při značných popáleninách na místě skončil. Žena byla rovněž poraněna na hlavě a měla zlomenou nohu. I řidič byl poraněn na hlavě, ale brzy se zotavil. Sanitní vůz byl zcela zničen a také autobus byl vážně poškozen. Při zachraňování zraněných obětavě pomáhali naši občané, zvláště dělníci z továren, kteří přijeli zmíněným autobusem“. Později jsme se různými „cestami“ na silnicích dozvěděli, že sanitka byla kamufláž, posádku tvořili příslušníci bezpečnosti na služební cestě. To ovšem nijak mezi námi nesnižovalo tragiku události.

Strana a vláda se potýkala se značnými potížemi v celém zemědělském sektoru. První tajemník ÚV KSČ a zároveň **prezident republiky Antonín Novotný** se proto rozhodl navštívit družstva, která předcházela lepší pověst. V Ostravském kraji mu soudruzi doporučili návštěvu JZD v Jeseníku nad Odrou, kde už několik let úspěšně „kraloval“ předseda soudruh Matýska. Stalo se tak v pátek 17. dubna. O události barvitě psal místní tisk. Bohuslav Kolář o tom zanechal v kronice výstřižek a zaznamenal vzpomínku na průjezd soudruha prezidenta přes Libhošť: „V pátek 17. dubna projížděl naší obcí prezident republiky soudruh Antonín Novotný, který přijel navštívit některá místa v Ostravském kraji. V obcích byly provedeny výzdoby a vlály prapory. U nás taky početný zástup občanů a dětí u státní silnice očekával, až se objeví kolona aut s prezidentovým doprovodem. Když se konečně dočkali, uvítali s. prezidenta voláním a máváním praporky“.

Ve volebním programu místního národního výboru byla mimo jiné i **výstavba dvou autobusových čekáren** na horním a dolním konci obce (U Leidů se dalo schovat v chodbě pohostinství). V roce 1959 se stavby dostaly do finálové fáze. Kronikář zdůrazňuje, že právě v době špatného počasí se na autobus muselo obvykle čekat déle než je obvyklé, neboť autobusy mívaly zpoždění někdy i více jak půl hodiny. Po delším jednání s majiteli pozemků, dopravním inspektorátem aj. orgány se podařilo MNV získat peníze na výkup pozemků i na vlastní realizaci staveb. Začalo se stavbou na horním konci U Transformátoru. Rozpočet na stavbu činil 16 000 Kč, ale díky brigádníkům se

podařilo čekárnu postavit za 6 000 Kč. Přispěl k tomu i MNV, neboť se podařilo sehnat vhodný stavební materiál z místních zdrojů. Do konce roku byla postavena i druhá čekárna na zastávce U Kovárny.

V té době se v širokém okolí už prosazovaly moderní architektonické prvky, čekárny měly kovové konstrukce, většinou byly jen nadstřešené a kryté z boků. Mělo to tu výhodu, že stavba sloužila výhradně k účelu, pro který byla určena. Představitelé obce se rozhodli ale pro klasické, zděné a uzavřené stavby s dvoukřídlovými dveřmi. Starší generace, která vyrůstala ve skromných a mnohdy opravdu těžkých životních podmínkách předpokládala, že i mladá generace, nadto vyrůstající už za socialismu, si bude vážit veřejného majetku a věcí sloužících všem obyvatelům. Jak se později ukázalo, kromě těch, kdo se zde ukrývali před nepohodou při čekání na autobus, staly se čekárny i místem schůzek mládeže v pubertě a stopy jejich pobytu byly brzy zřejmé. Po čase je bylo nutno pro neadresné poškozování přestavět a přední stěnu čekáren celou otevřít. Nově postavené čekárny v té době chválil nejen kronikář, ale s uspokojením je přijali i všichni občané. V té době se totiž ještě jezdilo téměř výlučně hromadnou dopravou.

Daleko horší to bylo s pokračující **výstavbou obecního vodovodu**. Na tak rozsáhlou akci národní výbor již nestačil a na samotný její průběh neměl dostatečný vliv. Kronikář popsal nálady a strasti nejen svoje, ale i většiny spoluobčanů. Zaznamenal, že po loňském zahájení stavby vodovodu se občané právem domnívali, že akce bude pokračovat ihned z jara. Vše zaleželo na Okresním stavokombinátu (pozdějším OSP). Národní výbor proto neustále naléhal na zahájení prací, ale bezúspěšně. „Teprve v létě přede žněmi byl k nám poslán stroj na kopání rýhy. V nastalých letních deštích se ale práce brzdila, stěny výkopu se bortily a musely být narychlo zapažovány..... Rýha byla nakonec vykopána od Bučkovy cesty až k obecní váze, načež se začalo s kladením potrubí“. Práce se neuvěřitelně protahovala. **„Stavokombinát nám sem poslal čtyři pracovníky, kteří měli blíže k hostinci než k práci, což občané po právu kritizovali. Členové MNV tvrdili, že jsou v této situaci bezmocní, což jim ale občané nevěřili a velmi je za tento postoj kritizovali“.**

Z obecní cesty se stalo na dlouhou dobu oraniště. „Po dešti není možno po této cestě chodit, aniž by kdo nenabral do bot. Jedině vysoké gumáky trochu obstojí.“ Totéž platilo o jízdě automobily, po dešti se vozidla propadala do sice zasypané, ale nezhutněné rýhy. Podstatně to ochromilo dopravu v obci. Nejvíce byla ochromena činnost JZD. **„Položením zmíněného úseku potrubí pro tento rok práce na stavbě vodovodu skončila, ačkoliv bylo možno vykonat dvakrát více práce. Lidé se právem zlobí, že to u nás s tím vodovodem nejde z místa“.** A bylo určitě proč!

Po nenaplněných očekáváních nad výsledky družstevního „hospodaření“, rozhodla se strana a vláda posílit úlohu organizace práce u „slabých“ družstev a zavést na vesnicích i všeobecný dozor. Na nejdůležitější zemědělské období - sklizeň obilovin a podzimní práce - byli do obcí vysláni političtí pracovníci. Na nezbytnou dobu byli také ze zaměstnání uvolňováni předsedové MNV. Určení funkcionáři byli okresním orgánům KSČ a ONV zodpovědní za organizaci žní, výmlat obilí a jeho neodkladný odvoz na státní nákup. **Jako politický pracovník byl do Libhoště jmenován soudruh Kvit, ze zaměstnání byl uvolněn předseda MNV Karel Michálek.** Bylo to poprvé za šest set let historie obce, kdy se oficiální orgány státu bezprostředně zabývaly něčím, co až dosud fungovalo jako naprostá samozřejmost. Šlo o konkrétní denní organizaci práce téměř každého zemědělce, obrovské úsilí bylo vynaloženo na agitaci a motivaci lidí na venkově. Ani to však nestačilo a do sklizně bylo nutno zapojovat i nezemědělce – brigádníky na výmlaty obilí, organizované po celou dobu žní v nočních směnách. Pomoc musely poskytovat i určené patronátní, většinou strojírenské podniky v okolí.

Politický pracovník s. Kvit vzal svoji úlohu v obci naprosto vážně. Dozvěděl se, že nastalé problémy v živočišné výrobě s přísunem krmiva jsou způsobeny onemocněním **Josefa Mikulíka č. p. 6**, který prý onemocněl a přestal dovážet pravidelné denní dávky zelené píce z polí do chlévů s ustájeným dobytkem. Věc šel s Mikulíkem řešit osobně, přibral si pouze dotyčného úsekáře. Podle kronikáře, „**oba šli Josefa Mikulíka přesvědčit, aby vozil krmivo pro dobytek a případně podle plánu a potřeb JZD vykonával i další práce. Mikulík se však na politického pracovníka obořil a pronesl i výhružky.**“ Přítomný skupinář (a soused) se takového vývoje události zalekl a z místa se rychle „vypařil“.

Kdykoliv se v záměrech komunistického režimu vyskytl problémy a nedařilo se naplňovat zveřejňované sliby, bylo po ruce jednoduché vysvětlení. Strana a vláda je používala s naprostou samozřejmostí: za každým nedostatkem je nutno najít domnělého nebo skutečného nepřítele. Střet Josefa Mikulíka s nedotknutelným politickým pracovníkem nemohl skončit jinak než před soudem. Soudruh Kvit neprodleně útok na svou osobu ohlásil na SNB. Příslušníci provedli u Mikulíků ihned domovní prohlídku. Podle ní bylo zjištěno, že Mikulík si v době své nemoci (bolesti páteře) dovezl dvě fůry obilí. Přitěžující okolností bylo i objevení většího počtu německých marek. Mikulík nakonec skončil v léčebně v Sirkových lázních, ale to mu nebylo nic platné. Byl zatčen a u soudu, který proběhl velice rychle, dostal „natvrdo“ 2,5 roku, zároveň zazněl i výrok o konfiskaci majetku. Z Josefa Mikulíka se rázem stal zářný příklad, zosobnění „taky družstevníků“, kteří se obohacují ze společného vlastnictví a ostatní družstevníky okrádají o „společně nahospodařené bohatství“. Případ byl s patřičným komentářem ihned za čerstva využit jako agitka v tehdejších

Libhošťském zpravodaji. O případu jsme již psali v článku **„Libhošťský zpravodaj měl svého předchůdce“**, který vyšel v zářijovém čísle ročníku 2003. Na článek, který vzhledem k aktuálnosti znovu přetiskujeme, reagovala paní Marta Kvitová.

Vydávání zpravodaje si pochvaluje i kronikář. Jak píše, „pomocí výstižných článků mají být odhalovány nedostatky v práci JZD ve špičkových pracích. Dále jsou zveřejňovány podněty a návrhy jak družstevníků, tak i ostatních občanů k různým oblastem života a práce v naší obci“. Pravda, zatím vychází pouze jako dvou - až čtyřstránkový, ale postupně se má vše změnit k lepšímu jak po stránce obsahové, tak i grafické. Ale i tak si pochvaluje, že do prvních dvou čísel už přispěla řada občanů a družstevníků a že je vidět, že **„naše obec žije aktuálními problémy“**. Zpravodaj měl úzce zaměřené poslání. Podle kronikáře „redakční rada vybírá nejvhodnější příspěvky, usměrňuje je a podněcuje přispěvatele k podpoře plnění zemědělských a celooobecních úkolů.“ Zpravodaj však neměl dlouhého trvání a brzy zaniknul. Po více jak padesáti letech je dobré si připomenout, čím tehdy naše obec žila. Zmíněné číslo tehdejšího Libhošťského zpravodaje je datováno 1. září 1959. Jeden z článků nese název

DOKONČIT VČAS VÝMLAT!!!

Letošní žně velmi výrazně ukázaly, že převážná většina našich občanů se obětavě zapojila do žňových prací a výmlatu. Nechyběly ani takové ukázky pracovního hrdinství, že někteří pracovali u výmlatu, nebo při jiné práci celý den a ještě se zúčastnili nočního výmlatu! A také pracovníci z továren, kteří pracovali nejen o své dovolené, ale po své normální pracovní době, kdy měli odpočívat, šli našim družstevníkům pomoci jak na poli, tak při samotném výmlatu. A což teprve naše ženy, na kterých leží převážná část namáhavých prací ve žních a při výmlatu? Ty mnohdy pracovaly v dešti a blátě a přece vytrvaly! U nich by našel vzor pracovitosti a zájmu o úspěšný výsledek žní mnohý muž v obci a mezi nimi třeba i mnohý funkcionář, který stojí dosud stranou a nebo dle svých sil a možností mohl ještě více pomoci. Tedy bez nadsázky lze co nejvýše ocenit při letošních žních a výmlatu práci našich družstevnic, družstevníků a dělníků.

Tím snadněji lze chápat jejich rozhořčení nad neustálé nedostatečnou organizací při žních a výmlatu. Jednou je jich při práci málo, jindy zase hodně a někdy není práce připravena vůbec! Lidé jdou na denní, nebo noční výmlat, ale nemlátí se!? Jednou je mlátička nepřipravena, jindy je založen dopravníkový pás slámou a tak to jde s těmi příčinami smutně dál! Lidé se ptají: „Byl vůbec připraven polní výmlat“? To, že se někde postaví mlátička, ještě neznamená, že už je

připraven polní výmlat! Vloni nedostali družstevníci plné naturálie zrnin a letos se zrní utápí v blátě kolem mlátičky ve velkém množství! Nestačí zřejmě ztráty, které vznikají porostlým obilím v klasech ještě před výmlatem! Už jsme ukázali, že naši občané pracují dobře a s chutí, ale naprosto odmítají, aby jejich poctivá práce přicházela takovým způsobem nazmar! Toto je jen malá část nedostatků, které se při žních vyskytly a není možno je ani v jednom článku podchytit, ale družstevníci vědí sami dobře, co brzdí jejich práci a jistě se pokusí tyto nedostatky na členské schůzi řešit! Řeklo se, že nedostatky vznikly nepřipraveností a nedostatečnou organizací práce. Vláda určila na určitou dobu uvolnit ze zaměstnání předsedy MNV pro organizování žní a výmlatu a kromě toho celý národní výbor je povinen všemi prostředky zajišťovat hladký průběh žní a výmlatu /viz projev ministra zemědělství L. Štrougala/. Dále je zde vyslán z okresu na stálou výpomoc politický pracovník s. Kvit. KSČ a všechny složky národní fronty byly vyzvány, aby pomohly při organizování žní a brigád. Tyto složky spolu s MNV a představenstvem družstva představují přece velikou organizační sílu, takže při dobré vůli a snaze by mohlo být už daleko víc vykonáno, přesto, že někteří z nich, ať už s. Karel Šenk, nebo Antonín Navrátil a s. Kvit plnili obětavě mimořádné úkoly po celou dobu žní! Nedostatkům lze předcházet a lze je také rychle řešit, ale to vyžaduje být neustále na pracovištích a dobře znát problémy, které každou chvíli při práci vznikají.....

Byly to opravdu aktuální a velmi živé problémy, kterými naše obec žila! Míra nespokojenosti se stavem v družstvu se projevila na konci kalendářního roku, kdy se sečetly všechny klady a zápory. Ovšem ne všichni občané byli družstevníky, zemědělci, nebo funkcionáři. Život v obci šel vedle problémů se zemědělstvím pořád ještě určitou setrvačností dál. Jen kronikář už nepovažoval za nutné se tolik rozepisovat o oslavách hlavních komunistických svátků. **O oslavách 1. máje** se zmiňuje jen velmi stručně, oslavovalo se už tradičně v Novém Jičíně. K výročí osvobození se 8. května konal **Běh vítězství a mládeže** a na 9. května byla připravena v „sokolovně **tělovýchovná akademie**, při níž byla uskutečněna oslava 14. výročí našeho osvobození od fašistické poroby“. Jinak se v průběhu roku konalo několik zdravotnických a zemědělských přednášek, které budily zaslouženou pozornost občanů. Ty už ale zdaleka nebyly v centru pozornosti Bohuslava Koláře jako v minulých letech. Nebylo divu, i jeho pozornost byla soustředěna především na dění v JZD.

Byl děním v družstvu natolik „obtěžkán“, že mu věnoval hned několik dalších stránek kroniky. Jeho svědectví je natolik věrohodné a závažné, že považuji za potřebné je beze změny uveřejnit. Pamětníků těch „starých dobrých časů“ už zase tolik není. Stať je nadepsána

Druhý rok hospodaření JZD

Do druhého roku existence našeho JZD vstupovali družstevníci s určitými obavami. Předně, za první rok nebyl splněn plán výroby, tržeb a tím i peněžní odměna a naturálie na pracovní jednotky. A to ještě část splatných provozních dluhů byla přenesena na příští rok (za práce STS a jiné). Jinak by celková bilance prvního roku JZD a tím i odměny za pracovní jednotky dopadly ještě mnohem hůře. Výsledky prvního roku hospodaření byly takto „upraveny,“ ale vyhlídky do druhého roku hospodaření JZD se stejnou měrou zhoršily. Navíc, do druhého roku šlo již JZD s dosti zhubnutým a zeslabeným stádem hovězího dobytka, které nedávalo velkou naději na plnění plánované užitkovosti. Také v prvním roce byla zanedbána řádná péče o obdělávání půdy před zasetím ozimů a také hluboká a střední orba pro řepu a brambory nebyla všude řádně provedena. Tyto nedostatky v přípravě půdy se následně ukázaly v ubohé sklizni, která nebyla zaviněna jen nepřízní počasí. Již zjara poukazovali poctiví družstevníci, že pro horní konec není dosud ustanoven skupinový vedoucí a práce tady vážnou, ba dokonce v první polovině dubna ani ještě nezačaly, ačkoliv bylo velmi příznivé počasí. Teprve koncem dubna byl pro horní konec ustanoven za skupinového vedoucího **v rostlinné výrobě Zdeněk Tomšík** a na dolním konci dělal tuto funkci již od začátku roku **Karel Mohyla**. Setba jarních obilovin byla až na menší nedostatky provedena dle plánu, zato sázení brambor se opozdilo.

Vinou skupináře a družstevníků s potahy zůstal jeden lán pod Hůrkou přes noc nezahrnutý. A protože v tyto dny byly dosti silné noční mrazíky, sadba namrzla a na podzim tento lán sotva vrátil to, co do něj bylo vloženo. Vynaložené pracovní jednotky nebyly podloženy výtěžkem a zatížily náklady družstva. Brambory byly nedostatečně plečkovány, někde vůbec ne, a tak družstevnice musely s nasazením všech sil tvrdou půdu okopávat ručně místo strojů. Totéž bylo ve větší míře u řepy, která měla být podle pokynů třikrát až čtyřikrát plečkována, byla někde sotva jednou. Tento stav silně rozčiloval družstevnice, které si na schůzi JZD stěžovaly, ale odpovědi jim byly jenom samé výmluvy. Brambory i řepa byly proto nedostatečně na jaře ošetřeny a nevzrostly náležitě v době jarní a letní vegetace. Koncem srpna, když přišlo sucho, tak již úplně ustaly ve vývoji a výsledkem byla více než podprůměrná sklizeň. Jako v prvním roce, tak i letos byla zahájena senoseč pozdě a tak se nevyužilo pěkného počasí a když přišly deště, tak se do skladů vozilo nekvalitní a vyluhované seno. Několik fůr pod Hůrkou úplně shnilo. V druhé polovině července, když už jinde zahajovali žně, u nás se ještě dosušovalo seno. Prokázána zkušenost, že louky je nutno kosit před odkvětem, kdy tráva má nejvíce živin, se stále našimi zemědělskými vedoucími v družstvu opomíjí a snad, jak říkají družstevníci, **i záměrně**, aby pak v zimě titíž vedoucí mohli omlouvat nízkou doživost nedostatkem kvalitního sena. Stejně jako vloni

zůstala část otav do zimy na poli a bylo pro družstvo škoda, že se družstevníci neozvali hlasitěji a nepožadovali potrestání viníků.

Největší nedostatky se vyskytly ve žních. Rok byl na obilniny příznivý a tak se očekávala nadprůměrná sklizeň. V okolních JZD již týden kosili, ale našim skupinářům a předsedovi JZD se patrně do žní nechtělo, ačkoliv družstevníci zdůrazňovali, že na mnohých místech je obilí již zralé. Na nátlak družstevníků teprve v úterý po pouti (pondělí bylo patrně modré) vyjely dva samovazy do polí. Současně se však ukázala špatná připravenost strojů na žně a jeden vrakový samovaz se ukázal naprosto k nepotřebě. **Nezbylo, než aby obecní rozhlas volal muže s kosami na pole!** To jistě nepomohlo družstevní věci, protože mnozí ironicky opakovali, že při získávání do družstva jim bylo řečeno, že v JZD platí zásada: „**Strojům dřinu, lidem řízení, odpočinek a zábavu**“.

Zahájení žní se opozdilo a pěkného času, kdy se mohlo udělat značný kus práce, nebylo využito. Pak nastalo proměnlivé počasí s přeháňkami a práce byla opravdu k zlosti. Sotva přišli družstevníci na pole, začalo pršet. Odešli domů a bylo pěkně a za chvíli zase přšelo. A tak to trvalo s různými obměnami po celou dobu žní a výmlatu. Vedle toho se nedá vůbec mluvit o nějaké organizaci práce, protože večer se něco dojednalo a ráno se konalo jinak. Lidé přišli na pole a práce nebyla často připravena, jindy zase pro auta a povozy nebylo lidi k nakládání. Na polích část přezralé pšenice vypadala, část obilovin prorostla a ještě u mlátičky, z nedbalosti, přišla značná část úrody do bláta. Polní mlat v Matulové pískovně byl po každém dešti plný bláta a vody a nikomu, ani předsedovi, ani ostatním funkcionářům nestálo za to, aby aspoň trochu toto místo upravili k mlácení a přihlíželi k tomu, jak tolik zrna přichází nazmar. Také sláma se tam mísila s bahnem a nákladní auta z Tatry Kopřivnice musela shazovat snopy z polí přímo do bláta. Tam byla pochována část naturálií zrnin, o které byli družstevníci v tomto roce ochuzení a dobytek také.

Pro dobré zajištění žní byl na plnou pomoc JZD národní výbor, předseda MNV byl po dobu žní a výmlatu uvolněn ze zaměstnání a dále zde byl z ONV na pomoc přidělen politický pracovník, taktéž uvolněný ze zaměstnání. Spolu s funkcionáři JZD to byla hezká řada osob, která je určena jen pro organizaci práce. Přesto právě organizace naprosto zklamala a rozhořčené družstevnice dokonce jednou odešly z pole na MNV s úmyslem prověřit organizátory, včetně funkcionářů JZD, co je s nimi, když je není vůbec vidět na poli, kde to stále více skřípalo. Pak teprve nastala částečná náprava, ale špatný výsledek žní se již nedal změnit. **Vedle nepřízně počasí nesou hlavní vinu na špatném hospodaření předseda, funkcionáři a představenstvo JZD, a tehdejší předseda MNV Karel Michálek, který nedostatečně uplatňoval pravomoc národního výboru při kontrole hospodaření**

družstva. Po pravdě musím uvést, že o všemožné výmluvy odpovědných osob nebyla nouze, ale fakta se nedala smazat. Špatné výsledky měly příčinu v ledabylé práci zmíněných funkcionářů. Ani vcelku dobrá pracovní morálka družstevních pracovníků nemohla nahradit ztráty z těchto zásadních chyb a nedostatků. **Pochopitelně výsledkem nesprávné cesty musela být i výměna osob na vedoucích místech jak v JZD, tak v MNV**, které byly provedeny na podzim a ke kterým ještě dále dojdeme.

Sklizeň okopanin byla provedena za poměrného sucha a pěkného počasí. Přesto, bohužel, se řepa stejně jako vloni trhala ručně a zmíněné heslo o dřině strojům si přišlo zase na své. Opravdu si do té doby nemohli družstevníci naříkat na to, že je družstvo zahrnuje přílišnou mechanizací. Spíše se dalo očekávat, že brzy se začne v našem družstvu obilí sekat srpem, řepa trhat až do polámání hřbetu a mlátit zase cepy, protože nová, moderní mlátička, která v jiných JZD vykonala obrovský kus práce, u nás stála pořád porouchána. Říkal kterýsi družstevník, že si občas v noci naříká na přílišné mazání a péči.

Podzimní orba a setí zimních obilovin se opozdilo pro značné sucho a ztvrdlou zem, která prý nešla orat, ale pak po několika týdnech dalšího sucha najednou šlo orat i sít. Aby ani podzimní práce nedošly pochvaly, tak se na několika hektarech zaselo z části prorostlé semeno a u ozimé směsky i ztuhlé, a tak je postaráno o úpravu výsledků žní i do příštího roku. Staří, poctiví zemědělci vždy tvrdili, že země se ošidit nedá. A kdo si jí hledí, pro toho není macechou. Myslím, že to platí i pro práce v JZD a to tím více, že chceme po vzoru lepších a hospodárnějších družstev docilovat stále vyšších výnosů a tím i příjmů.

/Následují konkrétní čísla o výsledku úrody jednotlivých plodin, která ovšem v kontextu s celkovou situací družstva nejsou už tak podstatná. Samozřejmě, že nebyla zajištěna předepsaná dodávka státu, ale ani krmení pro dobytek a naturální dávky družstevníkům!// Kronikář pak pokračuje: Zvláště se tyto nedostatečné výsledky krutě vymstily v živočišné výrobě, která měla být hlavním zdrojem příjmů pro družstvo. Nebylo dostatek krmení a dorůstající dobytek předčasně chřadl, stával se brakovým ještě před zahájením produkce mléka. Dojnice taktéž soustavně snižovaly užitkovost a u ostatního zvířectva není situace jiná. Zásadní nedostatky v rostlinné výrobě z největší části zapříčinily i špatné výsledky v živočišné výrobě. Nedostatek krmiva znemožnil i rozšiřování základního stáda vyšší měrou. Výsledná čísla hovoří jasnou řečí.

Pro společné ustájení dojnic byl v létě konečně postaven nový krávin pro 100 ks dojnic, ale svod byl proveden opožděně až začátkem září. Také byla postavena drůbežárna na vhodném místě za bývalým mlýnem. Slepice

tam mají vodu, trávu a křoví, což skýtá vhodný výběh. **Pro plný rozvoj živočišné výroby je třeba postavit ještě další kravín, vepřín, porodnici pro prasnice, stáj pro koně, sklady a sýpku. Toto je zhruba nutná nynější potřeba.** Výstavba jde prozatím pomalu pro nedostatek materiálu a také pro obdobné obtíže v organizaci práce. Naše družstvo má výjimečné možnosti rozvíjet těžbu písku a stavebního kamene a tyto příjmy mohly do značné míry vyrovnat dosavadní schodek v zemědělské činnosti. Zatím zůstává tato možnost, ke škodě družstevníků, zdaleka nevyužitá. Špatné výsledky celkového hospodaření pramenily z nedostatečného zájmu funkcionářů i některých družstevníků samých o družstvo. Ani na schůzích se neprojevil patřičný hromadný protest proti lajdáctví. Domácí řád nebyl dodržován a také pracovní a odměnové normy byly využívány jak to kdy a komu vyhovovalo.

Proto se vyskytovaly časté reklamace družstevníků proti nesprávným odměnám za práci. Majetek družstva a výsledky sklizně nebyly řádně evidovány a tak se nikdy nikdo nedověděl, jaké jsou skutečné zásoby krmiv a nebo kolik se ve skutečnosti namlátilo obilí, sklídilo řepy a nebo brambor. Sklady jsou rozmístěny na desítkách míst v obci bez potřebné kontroly a uzamčení. Pochopitelně, že majitelé domů, v nichž byl sklad, odmítali zodpovědnost za toto zboží. Koncem roku byl již dostatečně znám mizerný stav družstva nejen družstevníkům, ale i všem ostatním v obci, i na okrese. Proto na 10. prosince byla svolána mimořádná schůze členů JZD, kde byli přítomni také zástupci ONV a OV KSČ. Před tím byla provedena revize hospodaření družstva a ta ukázala, že předběžně **na plán příjmů 1 554 000 korun vychází skutečný příjem jen 920 000 korun a tudíž schází 604 000 korun, a že za dané situace vychází pracovní jednotka na 4,91 Kč.** Dosavadní předseda Simper sdělil, že je si vědom nedostatků, avšak není schopen je řešit, a proto požádal o zproštění z funkce předsedy družstva. Pro ozdravení hospodaření družstva bylo zvoleno nové představenstvo ve složení: Brnovjaková Gertruda, Nelicová Anežka, Řeháková Marie, Šustek Josef, Krutílek Rudolf, Halamíček Jaroslav, Štěpán Jaroslav, Frýdl Čeněk a za předsedu byl zvolen Kotrs Karel. Toto nové představenstvo má před sebou obtížnou práci – získávat znovu důvěru družstevníků a napravovat dosavadní ztráty. Ku konci roku byla ještě vyvinuta snaha získat další příjmy prodejem písku, a také jinými zásahy zvýšit příjmy na pracovní jednotky. Okresní národní výbor věnoval ke zmírnění svízelné situace družstevníků příspěvek na pracovní jednotky ve výši 40 000 Kč a spolu s převedením některých nevyčerpaných fondů bylo možno vyplácet pracovní jednotku ve výši 10,50 Kč. Při tom plán počítal s 18 korunami.

Naturálie se vydávaly za pracovní jednotky odpracované pouze do konce srpna, a to: na pracovní jednotku 1 kg pšenice, 1/2 kg žita, 1/2 kg ovsa a 1/2 kg brambor. Za ostatní měsíce do konce roku bylo slíbeno až po roční uzávěrce a protože pak nebylo ani na krmení a setí, tak se už další naturálie

nemohly vydávat. Výsledek druhého roku hospodaření JZD v naší obci ukazuje, že bude třeba hodně přidat, protože i kronikářovi se lépe píše o chvále a dobré práci, než jako je tomu dosud.

Tolik tedy kronikář k hospodaření právě založeného zemědělského družstva. Vzhledem k obsáhlosti článku jsem tentokrát vynechal konkrétní údaje o jednotlivých plodinách, užitkovosti zvířat apod. Vzhledem k aktuálnosti přetiskujeme k tomuto tématu článek Marty Kvitové ze zářijového čísla LZ z roku 2003. Škoda, že v té době se nenašel v obci nikdo, kdo by zdokumentoval toto přelomové období obce na fotografiích. Pokud se v některé rodině fotografie z tohoto období přece jenom nacházejí, prosíme o jejich zapůjčení, případně je převezmeme jako dar do úschovy v archivu OB.

Příště: Situace v družstvu se nezlepšila.

Jak to tenkrát doopravdy bylo?

Marta Kvitová

V zářijovém čísle Libhošťského zpravodaje v r. 2003 byl přetištěn dvoustránkový Libhošťský zpravodaj z r.1959. Protože jsem v té době všechno osobně prožívala, nedalo mi to, abych na to, co se tam uvádí, nezareagovala.

Že ty začátky v zemědělských družstvech byly nesmírně těžké, to už naše mladší generace ani neví. Když bylo zakládáno družstvo, byli to někteří Libhošťané, kteří "přesvědčovali" sedláky, aby vstoupili do družstva různými vyhrůžkami, např. že jejich kluci budou muset zůstat na vojně, kovozezemědělce strašili propouštěním z fabrik a jinými věcmi. A tak po určitém čase lidé postupně do družstva vstoupili.

Ty žně v roce 1959 byly opravdu špatné, to si všichni pamatujeme. Zrno v klasech vyklíčilo a jak říkali naši rodiče, "ty pupy byly úplně srostlé", takže nešly kolikrát od sebe ani snopy roztrhnout. Byl to velice špatný rok. Každý družstevník musel za rok v družstvu odpracovat 300 jednotek, přitom za jednotku bylo sedm korun. Když někdo za den udělal třičtvrtě jednotky, tak to byl dobrý a moc se mu dařilo. Aby se jednotky splnily, chodily celé rodiny, staří i mladí, pomáhat okopávat a sklízet řepu, sušit seno a prakticky na všechny práce na pole i do stájí. Kdo neodpracoval, neměl nárok na požitky (naturálie) a celý rok se mu nezapočítával ani do důchodu.

V tom "zpravodaji" bylo také napsáno, že z okresu byli uvolnění lidé na organizaci práce a výpomoc ve žních. Ale co takový soudruh Kvit vlastně věděl o zemědělství? Ten jenom chodil a dával pozor, jestli se pracuje. Můj manžel jezdil tenkrát traktorem. Měl poruchu, zůstal stát, s. Kvit se díval dalekohledem ze Břehů a za chvíli byl u něho. Když něco nějak nešlo, tak hned se to považovalo za sabotáž. Není proto divu, že to někteří nevydrželi a všechno jim do očí řekli, jako "taky družstevník Josef Mikulík", který to nemohl přenést přes srdce, když mu s. Kvit a ostatní poroucheli, jak a co má dělat.

Josef Mikulík

Těch sedláků bylo samozřejmě víc, ale jen jeden to musel odnést, aby byli zastrašeni ti ostatní. Obsluhovat ustájený dobytek a denně naséct, naložit a navozit několik fůr čerstvého krmení, to byla pěkná dřina. A tak když už se u něho objevily bolesti v zádech a měl i jiné potíže, takže už nestačil nachystat ani krmení, šel k doktorovi a ten ho poslal na léčení na plicní oddělení do Sirkových lázní.

Jenže v nemocnici nebyl ani týden a sebrali ho do vazby. To bylo pro výstrahu druhým, protože v každé obci byl zavřený alespoň jeden sedlák (v Rybím Havrlant). Byl asi předem vytypovaný. Víím, že Josef Mikulík byl sledován, stejně asi jako před ním

Jaroslav Tomšík. Jako děcka jsme ty "sledovatele" několikrát pozorovali, jak po večerech chodili poslouchat pod okna. Věděli jsme, že poslouchal Hlas Ameriky nebo Svobodnou Evropu. Jestli si opravdu ty dvě fůry pro sebe vymlátil, to nemohu říct, poněvadž se mlátilo na jednotlivých statcích.

Nechci se pana Mikulíka nějak zastávat proto, že to byl můj strýček, ale neměl to ve svém životě lehké. Otec mu zemřel, když byl ještě dítě, a za války jej Němci ze statku vystěhovali, žil v Bílovci. Po válce chvíli samostatně hospodařil, ale nakonec mu stejně všechno sebrali. Dnes se nám to zdá být už absurdní, že by nám někdo přišel a sebral nám prostě dům a zahradu. On byl člověk, který to, co si myslel, každému řekl do očí. A že u něho našli 6 000 německých marek? Měl přece v Německu sestru, která mu je poslala. On nebyl z těch, kdo by se je styděl vyměnit. Asi mu k tomu už nezbyl čas. "Jezedřáci" byli v té době opravdu nejposlednější lidé. Když odcházeli do důchodu, nedostávali často ani životní minimum.

KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

Co nového v naší knihovně

Marie Eslerová

V roce 2006 bylo v knihovně přihlášeno celkem 54 pravidelných čtenářů starších 15 let a 33 čtenářů do 15 let. Vypůjčili si celkem 2 225 knih a 191 časopisů. V průběhu 2. pololetí minulého roku byla provedena celková úprava naší knihovny. V místnosti byla rekonstruována podlaha, osvětlení i zařízení a vybavení knihovny. Máme instalován počítač napojený na internet pro všechny zájemce.

Provozní doba knihovny zůstává nezměněná – v pondělí v době od 15 do 18 hodin, ve středu od 15 do 17 hodin.

Navštivte nás, máme co nabídnout!

Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích

Zamyšlení nad osudy lidí z jedné fotografie

Oldřich Sobek

Fotografie, kterou jsme uveřejnili v prosincové příloze zpravodaje, ležela nějakou dobu nepovšimnutá mezi mnoha jinými fotografiemi a písemnostmi, které jsme získali od různých dárců. Nedopatřením jsem si ve spěchu ani nepoznamenal, kdo byl oním dárce. Protože pan Pavel Vavřík po konzultaci se širší rodinou potvrdil, že by na fotografii měl být skutečně jeho dědeček Alois Vavřík, rozhodl jsem se ji zveřejnit. Fotografie vyšla v prosincové příloze zpravodaje s mým komentářem, že by mohlo jít o členy sociálně demokratické strany po nějakém společném výletu. Po jejím zveřejnění se přihlásila paní **Emilie Zemanová**, dcera někdejšího předsedy MNV, která nám fotografii darovala. Jde o členy vůbec prvního kulturního spolku v obci, kterým byl **Čtenářský a pěvecký spolek „MOJMÍR“**, založený učitelem Aloisem Vavříkem v roce 1895. Fotografie pochází z roku 1908. Kulturní tradice obce mají opravdu hluboké kořeny. (Vedle tohoto spolku je známa z téhož období významná hudební kapela Klosova a Škarkova). Nad fotografií se často u Šindlerů vzpomínalo na jednotlivé osoby, takže paní Emilie si i po létech ještě vzpomíná na některé z nich. Mnohé tváře, s nimiž se již v životě nesetkala, zůstanou už asi navždy zapomenuty.

Bohužel, z první řady sedících mladíků nepoznává paní Emilie nikoho. Ve druhé řadě postupně zleva: první mladá dáma zůstává i nadále v anonymitě, druhá paní je **Terezie Blažková**, nar. 1882 z č. 49, provdala se v r. 1918 za ševce, pozdějšího **autodopravce Františka Slavíčka**. Levou rukou se opírá o **Josefa Marka**, nar. r. 1887 z č. 225, který se v r. 1917 oženil s Terezií **Sopuchovou z č. 196**. (Postavili si domek v k. ú. Rybí u st. silnice pod Velkým kopcem. Jejich jediný syn **Josef** za nevysvětlených okolností přišel o život v říjnu r. 1939). Další muž v tmavém obleku zůstává zatím nepoznán. Ve světlém obleku, pumpkách s podkolenkami je starší generaci Libhošťanů dobře znám pod přezdívkou „**Karlíček**“. **Jde o Karla Hanzelku**, nar. r. 1888 z č. 5, který se v r. 1912 oženil s **Ludmilou Blažkovou**, nar. 1893 z č. 49. Stal se pozdějším starostou obce. Za jeho starostenství Libhošťané uložili do chrámové věže dobové dokumenty, které byly objeveny při její opravě v r. 2004. Vedle něj s buřinkou na kolenou je **předseda a zakladatel Čtenářského spolku Mojmír, učitel Alois Vavřík**, vedle je jeho kolega **Rudolf Rous**. Další z mužů (s hochem na kolenou) je **Gusta Michalec**, syn Petra Michalce z č. 186 (Na Salaši). Na kolenou má patrně svoji sestru Marii, nar. 1907 (provdanou v r. 1930 za krejčího Jana Palatzkého v Bludovicích). Gusta Michalec byl podle sdělení paní Zemanové jedním z **ruských legionářů**, o jehož identitě se dosud v obci nikdo nikdy nezmiňoval. V novojičínském státním archivu jsem objevil soudní rozhodnutí z roku 1924, podle něhož je Gusta Michalec prohlášen za mrtvého. Pátrání po jeho osobě se zúčastnil jeho spolubojovník z legií, starosta obce Rudolf Čech. Michalec se z Ruska se vrátil až v r. 1934 s manželkou Anastázií, rozenou Šípalovou, pocházela z oblasti Semipalatinska ze šlechtického rodu, se dvěma dětmi. Jejich syn Jiří se narodil v r. 1917 ve stanici Ryderská v gubernii Semipalatinsk na Sibiři. Rodina se odstěhovala do Příbora, kde Gusta Michalec byl zaměstnán jako školník.

Dalším mužem vedle je rovněž v obci dobře známý **Bedřich Čihal**, nar. v r. 1885, zámečník a pozdější nájemce hostince. Na fotografii v poněkud ležérní poloze drží za ruku svou nastávající manželku **Annu Blažkovou** nar. 1910, (Joskovi) z č. 49. Muž v košili, v klobouku a se šátkem na krku opět zůstane zatím nepoznán, stejně jako dvě ženy na okraji skupiny. V další řadě zleva, je muž v klobouku, který má lehce položenou ruku na rameně zatím také neznámé ženy, který rovněž zůstává nepoznán. Vedle stojící muž by měl být **František Borovský**, nar. 1883, syn vdovy Apolonie Vidličkové z č. 6, se svou manželkou **Adolfínou (1886) roz. Blažkovou** z č. 49. Svatbu měli v r. 1907 a na rukou Adolfíny je jejich sotva jednoroční **syn Karel**, pozdější učitel a ředitel školy v Libhošti. Právě tato okolnost umožnila přesnější datování fotografie. Statná, urostlá dáma vedle je **Tekla Šindlerová** (1887), dcera Josefa Šindlera a Terezie Vrbicové z č. 61, která se v r. 1919 provdala za ovdovělého Adolfa Šimíčka (1884), zedníka z č. 140. Bohužel, další tři dámy se nepodařilo zjistit. Ta další v pořadí je **Žofie Bohumínská**, nar. 1893, dcera

Tomáše Bohumínského z č. 221, která se provdala v r. 1913 za ovdovělého Rudolfa Šimíčka nar. 1889, tesaře z č. 116. Vedle ní je **Hanka Demlová**, nar. 1893, dcera Vincence Demla, zedníka z Bartošovic a Anny Šimíčkové z č. 58. Provдалa se v r. 1918 za Karla Koláře nar. r. 1890 v Polské Ostravě. Další, poměrně vysoká paní je **Amálie Blažková** (Josková) nar. 1880, dcera Josefa Blažka a Marie Blažkové z č. 49. V r. 1913 se provdala za **Františka Krumpolce** ze Starého Jičína. Oba mladí manželé se v r. 1919 stali obětí pandemie „španělské“ chřipky a zanechali po sobě dva malé chlapce Zdeňka a Oldřicha. Oba byli vychováváni střídavě u svých tetiček u Morysů a Slavičků. Bohužel, na nikoho z následujících osob až do konce řady se paní Zemanová nepamatuje.

Prvá v poslední, čtvrté řadě, je opět **jedna z děvčat Blažkových z č. 49, Marie**, nar. 1888, která se v r. 1922 provdala za **Josefa Moryse** nar. 1891, původem z Chlebovic. Vedle je nápadník **Tekly Šindlerové**, jménem **Lošák** ze Závěšic. Zemřel však na TBC, dříve než se mohli vzít. Další čtyři paní zůstanou bohužel nepoznány. Vysoký muž stojící uprostřed dveří by měl být **Josef Tomšík**, nar. r. 1876, obchodník z č. 108, v té době již ženatý s Rosou Klosovou, dcerou kováře z č. 153. Poslední osoba, na kterou se paní Emilie Zemanová rozpomněla, je **Kliment Šimíček**. Stojí v poslední řadě třetí zprava, vlasy pod kloboukem má sčesané do čela. Narodil se v r. 1893. Je synem Františka Šimíčka a Terezie roz. Řehákové z č. 116. Ženil se v r. 1919 jako voják čsl. telegrafního pluku v Mladé Boleslavi s Rozálií Hanzelkovou, nar. 1894, která byla dcerou Vincence Hanzelky a Johany Zemanové z č. 11.

Obracíme se na všechny pamětníky v obci, kteří mohou podat svědectví i o dalších osobách na fotografii, aby se ozvali přímo Oldřichu Sobkovi, případně Martě Kvitové, nebo své sdělení odevzdali do naší schránky v budově pošty.

K fotografii odvedenců ročníků 1926- 27

V minulém čísle zpravodaje jsme uveřejnili fotografii mladých mužů ročníků 1926-27, kteří podléhali odvodu v letech 1946-47. Martě Kvitové tentokrát asi nedalo velkou starost zjistit jejich totožnost.

V první řadě zleva jsou: Oldřich Hanzelka č. 261, bubeník, člen kapely Viléma Kletenského, Rudolf Šimíček č. 116, předseda MNV Josef Šindler č. 258, Josef Šimíček č. 33, Oldřich Šimíček č. 297, Ladislav Horuta č. 371.

Ve druhé řadě zleva jsou: Václav Hanzelka č. 48, Antonín Navrátil – pozdější tajemník MNV, Josef Šimíček č. 382, Karel Polášek č. 236 - pozdější vedoucí firmy Ingstav Brno - závod Nový Jičín, předseda klubu důchodců, Bohuslav Jašek č. 137, pozdější mechanizátor JZD v Libhošti, Josef Jašek č. 72.

Ve třetí řadě jsou: Milan Honeš č. 36, Miloš Škarka č. 223, Josef Kopřiva č. 281, Josef Hytnar č. 288, Josef Polášek č. 212, Josef Hanzelka č. 275.

V našem seriálu pokračujeme zveřejněním **fotografie libhošťských odvedenců, která pochází patrně z let 1946 nebo 47.** Na živu už jich je jen několik z nich. Většinou jsou ale ještě všichni v paměti obyvatel obce, takže věříme, že jejich identifikace nebude takovým problémem.

ZPRÁVY ZE ŠKOL

Zprávy ze základní školy

V měsíci březnu se děti vrátily do školy po jarních prázdninách odpočinuté a tak jsme se znovu pustili do učení. V současné době celá naše škola připravuje spoustu výtvarných prací na přibližující se velikonoční výstavu v obci. Tak můžete v naší škole vidět jarní kyticky, beránky, kuřátka, kterými se postupně zaplňuje celá naše škola.

V polovině měsíce března byl ukončen plavecký výcvik dětí z naší školy, který se jako každoročně konal v rámci povinné tělesné výchovy. Děti, i ty nejmenší se naučily dýchat pod vodou, splývat a ty starší uplavat určitý počet metrů volným způsobem. Tyto znalosti určitě využijí v nadcházející dovolené u vody.

V měsíci březnu jsme se také vypravili za kulturou. Děti z mateřské školy a základní školy pod vedením p.učitelek připravily kulturní vystoupení pro seniory v rámci oslav MDŽ. A tak se velký sál místního Fojtství rozezněl jemnými hlásky děvčat a chlapců, kteří zazpívali a zarecitovali mnoho něžných písniček a básniček. Velkou odměnou jim byl srdečný potlesk babiček a dědečků, kteří se v hojném počtu dostavili na oslavy. V závěru vystoupení předvedly své umění děvčata z pohybového kroužku při místní základní škole. Úplný závěr patřil „tanečním mistrům“. Dva taneční páry z tanečního souboru ve Studence předvedly ukázky latinskoamerických a standardních tanců v celé své kráse.

Dagmar Michálková

Karneval na ledě

Karnevalem na ledě byl ve středu 15.3. 2007 v dopoledních hodinách na Zimním stadióně v N.Jičíně zakončen zájmový kroužek bruslení v Mateřské škole v Libhošti, při kterém na děti dohlížela p. učitelka Růžena Hanzelková. Na ledě tak bylo možné spatřit čarodějnice, čertíky, batmeny, spidermany, ale i několik Zoro mstitelů. Děti na ledové ploše pod vedením hokejových trenérů vytvářely karnevalové hady, soutěžily ve slalomové jízdě, tančily podle hudby...Na karneval byly přizvány i děti nebruslící, ale i ty si maškarního víru spokojeně užívaly.Nejvíce se líbila rychlá jízda na plastových židlích se zkušenými bruslaři.Bylo to opravdu prima dopoledne.

Zájmové bruslení pro mateřské, ale i základní školy novojičínského okresu v letošní sezóně (od poloviny října 2006 do poloviny března 2007) organizačně zajišťovali a o svoz dětí se starali trenéři Hokejového klubu

v Novém Jičíně. S dopravou dětí z Libhoště také velmi ochotně pomohl pan Daron, který děti a p. učitelku na zimní stadión vozil svým autem.

Děkujeme všem, kteří u dětí podporují rozvoj pohybové aktivity a už se moc těšíme na další zimní sezónu.

Hanzelková Růžena

ZE SPOLKOVÉHO ŽIVOTA

Senioři v Libhošti si připomenuli MDŽ

Mezinárodní den žen oslavili senioři v Libhošti na setkání, které se uskutečnilo 9. března v trémovém sále libhošťského fojtství. Výbor Klubu důchodců připravil pro všechny účastníky malé občerstvení a přítomné ženy byly obdarovány květinami. Senioři přišly pozdravit děti z mateřské i základní školy, které si připravily pod vedením učitelek p. Mgr. Dagmar Michálkové, p. Růženy Hanzelkové, p. Elišky

Hanzelkové a p. Renáty Leskovjanové vystoupení. Za předvedený program byly děti odměněny vřelým potleskem a poděkováním. Přítomným se představily dále děti tanečního kroužku Gracia ze školy ve Studénce. K dobré náladě při tanci a družné zábavě přispěla hudba Stanislava Zeliny.

Nebylo divu, že pohodově naladěni účastníci setkání se jen pomalu a pozdě rozcházeli do svých domovů. Všichni přítomní děkují tímto výboru Klubu důchodců, všem učitelkám a dětem našich škol a ostatním účinkujícím za příjemně strávený večer.

Z POLICEJNÍHO SERVISU

Případy z posledních dní

Honička dvou škodovek skončila havárií

V pondělí 12. března 2007 před 17.00 hodinou se stala na silnici III. třídy v obci Libhošť na Novojičínsku dopravní nehoda.

Dvaadvacetiletý místní mladík jel s vozidlem Škoda 130 L ve směru jízdy na obec Sedlnice – Borovec. Vedle řidiče seděl sedmnáctiletý spolujezdec z místní vesnice. Před ním jel s vozidlem Škoda Favorit 23letý muž z Nového

Jičína. Mladší z řidičů se plně nevěnoval řízení a v době, kdy se snažil předjíždět kamaráda ve favoritu tak si nevšiml, že starší z řidičů dává znamení o směru jízdy na místní komunikaci Kvitová. Po tomto zjištění, začal brzdit a pravou přední částí narazil do levého zadního blatníku a kola favoritu, který byl nárazem odhozen a zadní částí narazil do betonového sloupu elektrického vedení s veřejným osvětlením. Oba řidiči s vozidly jeli nepřiměřenou rychlostí, která je povolena v obci. Nejmladší z trojice, který seděl ve škodovce uvedl, že jeli rychlostí přes 90km/h. Obě vozidla vyjížděla z benzínové čerpací stanice v Libhošti. Při dopravní nehodě došlo k lehkému zranění řidiče Škody 130 L, který utrpěl tržnou ránu na hlavě a následně byl ošetřen v novojičínské nemocnici. Policisté také zjistili, že není vlastníkem řidičského oprávnění a v současné době má vysloven zákaz řízení motorových vozidel, který mu měl skončit v červnu letošního roku. Muž nyní čelí podezření ze spáchání trestného činu maření úředního rozhodnutí a trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Hrozí mu trest odnětí svobody až na jeden rok. Dechová zkouška byla u obou řidičů negativní. Škoda na vozidlech činí 15 tisíc korun.

Výměna plastových oken se nekonala

Pozor na falešné zaměstnance, kteří nabízejí nejen výrobu a výměnu plastových oken.

Novojičínské policisté v dnešních dnech začali prověřovat oznámení trestného činu podvod, kterého se dopustil sedmatřicetiletý muž ze Slušovic. Ten se na počátku prosince 2003 vydával jako zaměstnanec firmy ze Zlína, která se zabývá výrobou plastových oken. Pachatel oslovil sedmapadesátiletého muže z obce Libhošť na Novojičínsku, který si objednal nové plastové okna na svůj rodinný dům. Při objednávce pachatel požadoval vyplatit zálohu na výrobu oken ve výši 20 tisíc korun, které mu poškozený vydal. Okna do dnešního dne ovšem nebyly vyrobeny, záloha nebyla vrácena a poškozený si vlastním šetřením zjistil, že byl mužem podveden. Vydával se jako jednatel firmy, ve které nikdy nepracoval a razítko firmy si zřejmě sám vyrobil. Pachateli nyní hrozí trest odnětí svobody až na dvě léta.

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Rozloučili jsme se

Ve čtvrtek **22. února 2007** v chrámu Páně a na
místním hřbitově
s panem

Josefem Hodslavským,

který zemřel v sobotu dne 17. února 2007 ve věku 86
let.

Děkujeme všem libhošťským spoluobčanům a přátelům, kteří se přišli
s panem Josefem Hodslavským rozloučit a vyprovodit jej na poslední cestě.

Libuše Hodslavská

Za Josefem Hodslavským

Ve čtvrtek 22.února 2007 jsme se rozloučili s panem Josefem Hodslavským. Pan Josef byl zapáleným Sokolem a propagátorem kopané v naší obci. Pamatoval začátky kopané již za první republiky, kdy také aktivně hrával. Byl členem týmu, který se v roce 1937 utkal v prvním neoficiálním zápase v kopané proti Závišicím v „obecní pískovně.“ Šil kroje pro členy Sokola na slety do Prahy. Miloval velmi kopanou a v tom duchu vedl i své dvě děti, Libuši a Karla, který dlouhá léta hrál za Sokol Libhošť a později Kopřivnici. Přibližně dvacet let se se svou manželkou Ludmilou staral o údržbu a praní dresu, které byly vždy na zápasy připraveny ve vzorné kvalitě. Při příležitosti založení kopané v Libhošti byl vyznamenán. Také dnešní FC Libhošť se s ním rozloučil a ještě jednou mu za jeho fandovství a za vše co pro Libhošťskou kopanou vykonal upřímně děkuje.

Pane Josefe Hodslavský, loučím se s Vámi Sokolským pozdravem „Nazdar “ !

Za libhošťský fotbal Arnošt Opěla

KAM ZA KULTUROU

	
Úterý 10. 4. v 17,00	KRÁSA ŽENY Vernisáž obrazů akademického malíře Břetislava Janovského
Středa 11. dubna v 19,00 Předprodej od 6. 3. Vstupné 90,-	MODASCHIN SONATA Na koncertě zazní slavná Beethovenova Sonáta "Měsíční svit" a její přesah do violové sonáty Dmitrije Šostakoviče, hudebního "epitafu" skladatele. Dále je na programu Suita z baletu Romeo a Julie Sergeje Prokofjeva. Jitka Hosprová – viola, David Švec – klavír, Arcodiva Praha, Kruh přátel hudby
Čtvrtek 12. dubna v 19,00 Předplatné sk. D Vyprodáno	<i>Stanislav Štepa:</i> DESATORO Desatoro nie je filozofickou úvahou na tému morálky, ani mravoučným katechizmom – ide skôr o milo vypointované anekdoty o našich slabostiach. Stanislav Štepa má nepochybne silný rozprávačský talent, obrovskú empatiu a výraznú schopnosť počúvať. Všetky tieto vlastnosti zúročil v Desatore, a keď k tomu pridal ešte aj láskavý humor muža, ktorý má pre svet pochopenie, vzniklo v réžii Ondreja Spišáka ďalšie z predstavení, akým sa RND pýši už ne jeden rok či desaťrocie. Radošinské náivné divadlo Bratislava

Středa 18. 4. v 19,00 Předprodej od 27. 3. Vstupné 150,-	<i>Jiří Havelka a kolektiv:</i> DRAMA V KOSTCE "Divadlo je vždy něco mezi barem a estetickým tvarem." Čtyři náhodně vybrané postavy chycené v prázdném prostoru. Dvacet kubíků organické divadelní hmoty vyplňující prázdný prostor. Uniknou? I vy můžete spadnout do pastí současného divadla. A nebude to jenom jako! V režii Jiřího Havelky hrají: Petr Vršek, Jiřina Mencáková, Dan Šváb Studio Ypsilon Praha (divadlo za oponou)
Čtvrtek 19. 4. v 19,00 Předprodej od 27. 3. Vstupné 180,- 160,- 120,-	SPOKOJENÉ UVÍZNUTÍ Každé představení divadla Vizita je premiéra. Jaroslav Dušek pronáší, co mu jeho plodná slina na jazyk přinese, a dále vyřčené rozvíjí do neuvěřitelných konstrukcí, které do sebe nejen zapadají a mnohdy se i rýmují, ale často mají i smysl a hloubku. Mnohdy ovšem taky ne – a to je na představení fascinující. Účinkují: Jaroslav Dušek, Pjér la Séz, Zdeněk Konopásek, světelný design Viktor Zborník. Divadlo Vizita Praha
Pondělí 23. 4. v 19,00 Předplatné sk. A Předprodej od 3. 4. Vstupné 220,- 200,- 160,-	<i>Jean-Claude Grumberg:</i> KREJČOVSKÝ SALON V Paříži těsně po válce se v malíčkém mikrosvětě krejčovské dílny setkávají švadleny různého věku, charakteru i temperamentu. Probírají své každodenní starosti, ale i příběhy z válečné minulosti. Vznikají tu přátelství i nevráživosti, je to ženský svět rychlého střídání nálad od příjemné pohody přes hašteření, urážky a srdceryvné pláče k osvobozujícím výbuchům smíchu, projevům vzájemného porozumění a nutné soudržnosti. V roli šéfa Leona se představí Marián Labuda. Východočeské divadlo Pardubice
Čtvrtek 26. 4. v 19,00 Předplatné sk. B Předprodej od 3. 4. Vstupné 260,- 240,- 190,-	<i>A. Dumas, J.- P. Satre:</i> KEAN Životní osudy legendárního shakespeareovského herce Edmunda Keana se staly předlohou ke hře, která se s vtipným nadhledem zabývá otázkami lidské svobody, důstojnosti a předurčenosti osudu. Neusiluje o historicky věrný portrét herecké legendy, ale podává obraz výjimečného člověka, geniálního a extrémně rozporuplného, který se postupně stává obětí vztahů, intrik a falešných her, před jejichž divadelností bledne i samotné divadlo. V režii Petra Hrušky hrají: Jiří Langmajer, David Suchařípa, Simona Vrbická, René Přibíl a další. Divadlo Pod Palmovkou Praha
Neděle 29. 4. v 16,00 Předplatné sk. Čtyřlístek Předprodej od 3. 4. Vstupné 90,- 70,-50,-	<i>Nataša Tanská – Zoja Mikotová:</i> PUF A MUF Veselá pohádka o dvou malých kocourcích, kteří zůstanou sami doma. Městské divadlo Zlín
PŘIPRAVUJEME	
Středa 9. 5. v 19,00 Předprodej od 10. 4. Vstupné 225,- 225,- 195,-	BUTY – JUKEBOX Koncert skupiny BUTY v rámci turné k 21. letům skupiny. Koncert JUKEBOX je ověřená a skvělá tříhodinová zábava, kterou tvoří fanoušci společně s kapelou. Vstupné je vždy takové, aby vám v kapse zůstala pětikoruna. Ta je možným vkladem za písničku. BUTY tak dávají fanouškům možnost nechat si zahrát písničky na přání. Na výběr mají téměř sto písní.

INZERCE

**PRODEJ
DRŮBEŽE**
DRŮBEŽÁRNA PŘÍBOR-KLOKOČOV
nabízí:
KUŘICE
- hnědé, špičkové nosné plemeno
vhodné pro domácí chov, od stáří 11-ti týdnů
Prodej i kohoutů
Zahájení prodeje 10.4.07
Prodej Po-So 8.00 - 11.00 h.

Bližší inf. na tel. č.:
602 78 77 79
724 15 44 15
556 852 752

VODA-TOPENÍ-PLYN

Jan Olan

Prodej, montáže, poradenství

Dodávky na klíč
Kalkulace zdarma

Libhošť 165

Nový Jičín 742 57

mobil: 777 11 35 12

Tel: 556 74 56 55

Email: jan.olan@seznam.cz

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Číslo 4/2007 vyšlo dne 2.4.2007. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálková, Jana Kranichová, Jiří Kranich, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 556 745 299. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.